

**VIAȚA, ACATISTUL
ȘI PARACLISUL
SFÂNTULUI
CUVIOS MUCENIC
EFREM CEL NOU
(5 mai)**

LUCRARE PUBLICATĂ
CU BINECUVÂNTAREA
PREFERICITULUI PĂRINTE
DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2015

Redactor coordonator: Arhim. Chiril Lovin
Traducerea Paraclisului din limba greacă:
Maria-Iuliana Rizeanu
Tehnoredactor: Aurelia Droană
Copertă: Florin Leonte

Toate drepturile rezervate
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-443-9

VIAȚA
SFÂNTULUI CUVIOS
MUCENIC EFREM CEL NOU
(5 mai)

Sfântul Mare Mucenic Efrem s-a născut la 14 septembrie 1384, în ziua praznicului Înălțării Sfintei Cruci, în cetatea Trikala din Grecia, primind la botez numele de Constantin. Rămânând orfan de tată încă de mic, a rămas în grija mamei sale, dimpreună cu cei șapte frați ai săi. În vremea aceea, otomanii cuceriseră regiunea și luau copii și tineri până în 20 de ani, înrolându-i în oastea ienicerilor și silindu-i să renunțe la credința

lor și să îmbrățișeze credința mahomedană. De aceea, la vârsta de 14 ani, cu binecuvântarea mamei sale, a intrat viețuitor la Mănăstirea *Buna Vestire*, zidită pe locul numit *Muntele Neprihăniților*, de lângă localitatea Néa Makri. La tunderea în monahism, tânărul a primit numele Efrem. În această mănăstire s-a nevoit a urma lui Hristos mai bine de 27 de ani prin viețuire curată, blândețe și smerenie și a primit marele dar al preoției. În anul 1416 otomanii au ocupat și regiunea Atica, unde se afla mănăstirea în care viețuia Sfântul. În anul 1424, atacând mănăstirea, otomanii au tăiat capetele tuturor călugărilor, Sfântul Efrem cel Nou scăpând nevătămat, deoarece se afla într-o peșteră în care

obișnuia să se nevoiască. În anul următor, păgânii au atacat din nou mănăstirea, prinzându-l și pe Sfântul Efrem. În ziua de 14 septembrie 1425, când Sfântul împlinea 41 de ani, a fost luat rob. Vreme de opt luni și jumătate a fost supus la chinuri groaznice chiar în curtea mănăstirii sale pentru a se lepăda de credința sa. Păgânii, văzând că Sfântul Efrem rabdă cu bărbăție chinurile, l-au țintuit cu piroane de un dud, l-au spânzurat cu capul în jos, i-au străpuns trupul cu piroane de fier și, în cele din urmă, i-au înfipt în pânțece un lemn aprins. Sfântul Efrem s-a mutat la Domnul în ziua de 5 mai, în vârstă fiind de 42 de ani. Bătaia și tortura zilnică nu l-au făcut să renunțe la Hristos și să

devină musulman. După moartea sa, mănăstirea a rămas pustie vreme de 500 de ani și uitarea s-a așternut peste mucenicia Sfântului.

În anul 1945, mănăstirea a fost redeschisă prin venirea monahiei Macaria, care și-a ridicat o chilie între ruine și a reparat biserica. Atunci Sfântul Efreem a început să se arate în vedenie și a ieșea, atât monahiei Macaria, cât și altor credincioși, descoperindu-le viața sa, chipul pătimirii și locul unde se află moaștele sale. În urma acestor arătări, la 3 ianuarie 1950 au fost descoperite cinstitele sale moaște îmbrăcate în haina monahală care rămăsese nestricată. De atunci în lumea întreagă s-au făcut nenumărate

minuni prin mijlocirea sa, Sfântul Efrem cel Nou fiind cunoscut drept grabnic ajutor și vindecător de boli. Trecerea sa în rândul Sfinților s-a făcut la data de 2 martie 2011, de către Patriarhia Ecumenică a Constantinopolului, în urma cererii Bisericii Ortodoxe a Greciei, rânduindu-i-se ca dată de prăznuire ziua de 5 mai.

Fragmente din moaștele Sfântului Cuvios Mucenic Efrem cel Nou se află la mănăstirea Radu-Vodă din București, și la Reședința Patriarhală.

Pentru rugăciunile Marelui Mucenic Efrem, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

**ACATISTUL SFÂNTULUI
MARE MUCENIC
EFREM CEL NOU
(5 mai)**

Preotul, după ce își pune epitrabilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus diaconul, monahul sau mireanul va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi **(de trei ori)**.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercețează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluiește (de trei ori),
Slavă..., Și acum...

Tatăl nostru Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Dacă este preot de față, zice:

Că a Ta este Împărăția, și puterea, și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu va fi preot de față, diaconul, monahul sau mireanul va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilință:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de niciun răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădărdit; nu Te mânia pe noi foarte, nici nu pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum, ca un Milostiv, și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău, toți – lucrul mâinilor Tale, și numele Tău chemăm.

Și acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădărdim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

SIMBOLUL CREDINȚEI

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi, după Scripturi;

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Căruia împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin proroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie.
Amin.

Doamne miluiește (de 12 ori)
Slavă..., Și acum...

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veac. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăun-

trul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cuge-tat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gân-dit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăj-mașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povă-țuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne,

dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de șârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum...

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori).

Și îndată se cântă, pe glasul 1:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul 1:

Ca un soare ai strălucit în Biserica lui Hristos, nevoindu-te în viață sihăstrească și prin răbdare ai primit cununa muceniei, Sfinte Cuvioase Părinte

Efrem. Pentru aceasta ai făcut ca dumnezeiescul har să se reverse neîncetat peste cei ce cu evlavie strigă: Slavă Celui ce ți-a dat ție putere! Slavă Celui ce te-a arătat făcător de minuni! Slavă Celui ce dăruiește prin tine tămăduiri! (de două ori).

Slavă..., Și acum...,
al Născătoarei-Învierii,
același glas:

Gavriil, zicând ție, Fecioară: „Bucură-te!”, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătat-te-ai mai desfătăată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine! Slavă Celui ce S-a născut din

tine! Slavă Celui ce ne-a mântuit
pe noi prin nașterea ta!

Apoi: Doamne, miluiește (de
trei ori). Slavă..., Și acum...

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeuule,
după mare mila Ta și, după mul-
țimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea. Spală-mă întru
totul de fărădelegea mea și de
păcatul meu mă curățește. Că
fărădelegea mea eu o cunosc și
păcatul meu înaintea mea este
pururea. Ție unuia am greșit și
rău înaintea Ta am făcut, așa încât
drept ești Tu întru cuvintele Tale
și biruitor când vei judeca Tu. Că,
iată, întru fărădelegi m-am ză-
mislit, și în păcate m-a născut
maica mea. Că, iată, adevărul ai
iubit; cele nearătate și cele ascun-

se ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va

limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Condacele și icoasele

Condacul 1

Ca o stea nou arătată ne-ai răsărit, prin arătarea cinstitelor tale moaște, Părinte, și tuturor strălucești cu razele minunilor. Deci, împlinește totdeauna cererile celor care se apropie de tine cu credință, Cuvioase, și strigă ție: Bucură-te, Sfinte Efrem, Părinte fericite!

Icosul 1

Ca un Înger trimis din cer, ne-ai arătat nouă harul dumnezeiescului Duh, prin care veselești pe toți credincioșii, Mare Mucenice Efrem. Pentru aceasta, fericindu-te, strigăm ție unele ca acestea:

Bucură-te, cel ce odinioară
lupta cea bună ai purtat;

Bucură-te, cel ce de curând ni
te-ai arătat;

Bucură-te, cel ce ne dăruiești
nouă veselie;

Bucură-te, cel ce ne prici-
nuiești cerească bucurie;

Bucură-te, stea nouă a Bise-
ricii lui Hristos-Dumnezeu;

Bucură-te, sabie cu două tăișuri
împotriva năvălirii celui-rău;

Bucură-te, cel ce, întru nevo-
ință, în chip cuvios te-ai purtat;

Bucură-te, cel ce, prin păti-
miri după lege, te-ai încununat;

Bucură-te, întărire nouă a
credinței;

Bucură-te, rană și surpare a
necredinței;

Bucură-te, cel prin care se
întăresc cei evlavioși;

Bucură-te, cel prin care se
căiesc cei necredincioși;
Bucură-te, Sfinte Efrem,
Părinte fericite!

Condacul 2

Viața ta cuvioasă și sfântul
tău sfârșit au fost neștiute de
oameni, dar prin minunata des-
coperire a sfintelor tale moaște,
întru tot fericite Efrem, te-ai
făcut cunoscut până la margi-
nile pământului, îndemnându-i
pe toți să cânte lui Dumnezeu:
Aliluia!

Icosul 2

Dobândind noi în chip minu-
nat cunoașterea vieții tale întru
Domnul, prin arătarea sfintelor
tale moaște, laudă aducem lui
Dumnezeu, Celui ce te-a slăvit

pe tine, fericite Efrem, prin mulțime mare de minuni, prin care veselești pe cei ce strigă ție:

Bucură-te, al lui Hristos dumnezeiesc slujitor;

Bucură-te, al luminii nematerialnice văzător;

Bucură-te, următor sânguin-cios al nevoinței pustnicești;

Bucură-te, fierbinte doritor al luptelor mucenicești;

Bucură-te, vas preacurat, ce ai primit dumnezeiască insuflare;

Bucură-te, floare ce răspân-dești tainică înmiresmare;

Bucură-te, înțelept care ai lepădat deșertăciunea lumească;

Bucură-te, cel ce în chip tainic te-ai înălțat la viața cerească;

Bucură-te, cel ce mulțime de înviforări ai potolit;

Bucură-te, cel ce dorul minții
spre cer l-ai suit;

Bucură-te, cel ce dragostea de
Hristos ai sporit-o;

Bucură-te, cel ce înșelăciunea
diavolească ai nimicit-o;

Bucură-te, Sfinte Efrem,
Părinte fericite!

Condacul 3

Prin sfintele tale arătări, ai
descoperit celor ce te-au văzut,
o, Cuvioase Efrem, Mucenice al
Domnului, slava pe care ai
dobândit-o de la Dumnezeu, iar
prin minuni umpli de nădejde
pe cei ce cu credință strigă lui
Hristos: Aliluia!

Icosul 3

Ai strălucit odinioară pe
Muntele celor neprihăniți, ară-

tându-te plăcut lui Hristos prin
cuvioasă viețuire, iar acum,
Sfinte Efrem, sfințești cu
sfintele tale moaște mănăstirea
ta, care cu veselie tresaltă și
strigă ție:

Bucură-te, candelă a liniștirii;

Bucură-te, glas al mulțumirii;

Bucură-te, cel ce veselești
cugetul ortodocșilor;

Bucură-te, cel ce rușinezi în-
drăzneala necredincioșilor;

Bucură-te, cel ce ți-ai înroșit
în sânge haina sufletească;

Bucură-te, cel ce ți-ai pecetluit
viața prin nevoință muceni-
cească;

Bucură-te, cel ce ai îndurat
chinuri de la păgâni;

Bucură-te, părtaș al veșni-
celor cununi;

Bucură-te, ocrotire a mănăstirii tale celei vestite;

Bucură-te, comoară a Luminii celei întreite;

Bucură-te, luminător prin nevoiețe sihăstrești;

Bucură-te, arzător al răutății diavolești;

Bucură-te, Sfinte Efrem,
Părinte fericite!

Condacul 4

Risipind tulburarea și aducând bucurie, te-ai arătat cinstitei egumene și i-ai descoperit în chip limpede că sfintele oseminte pe care le aflase erau ale tale. Iar ea umplându-se de dumnezeiască însuflare, pentru arătarea ta, cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4

Egumena, căreia i te-ai arătat,
întru tot fericite, ți-a auzit glasul
și te-a văzut, înțelepte, când îi
vorbeai; iar tu ți-ai descoperit
numele și sfântul tău sfârșit,
pentru care îți cântăm unele ca
acestea:

Bucură-te, Mucenic între Cu-
vioșii Părinți;

Bucură-te, cel mult slăvit
între Sfinți;

Bucură-te, cel ce ai viețuit
asemenea îngerilor;

Bucură-te, cel ce ai adunat
rod nemuritor;

Bucură-te, cunună de aur
pentru sfânta ta mănăstire;

Bucură-te, pom înflorit adu-
cător de duhovnicească rodire;

Bucură-te, cel ce ai pățimit
pentru dragostea Mântuitorului;

Bucură-te, cel ce ai sfărâmat
puterea ispitorului;

Bucură-te, cel ce pe Muntele
neprihăniților te-ai nevoit;

Bucură-te, cel ce cu strălu-
cirea lui Hristos te-ai îmbogățit;

Bucură-te, cel ce curățești
întinăciunea sufletelor;

Bucură-te, cel ce veselești
mulțimea credincioșilor;

Bucură-te, Sfinte Efrem,
Părinte fericite!

Condacul 5

Prin uimitoare minuni și prin
mulțimea arățărilor tale, des-
coperi tuturor, în vis ori aieva,
slava pe care ai dobândit-o de
la Dumnezeu, Sfinte, pentru
care, minunându-ne de strălu-
cirea ta, cântăm: Aliluia!

Icosul 5

Racla cu sfintele tale moaște revarsă tămăduiri, bucurie și sănătate celor care vin să se închine în sfântă mănăstirea ta și-ți cer stăruitor ajutorul, Sfinte Efrem. De aceea, bucurându-ne de darurile tale, strigăm către tine cu credință:

Bucură-te, izvor al tămăduirilor;

Bucură-te, vindecător al bolilor;

Bucură-te, cel ce te arăți aievia și în vis;

Bucură-te, în felurite primejdii păzitor neînvins;

Bucură-te, cel ce tainic sfințești pe cei ce te cheamă;

Bucură-te, cel ce alungi pe demoni fără teamă;

Bucură-te, cel ce în chip minunat veselești pe cei ce te privesc;

Bucură-te, cel ce multora te-ai arătat în chip monahicesc;

Bucură-te, cel ce tămăduiești boli de nevindecat;

Bucură-te, cel ce umpli de bucurie pe cei ce ți s-au rugat;

Bucură-te, al cortului ceresc locuitor;

Bucură-te, al nostru cald sprijinitor;

Bucură-te, Sfinte Efrem,
Părinte fericite!

Condacul 6

Cei ce au dobândit binefacerile tale s-au făcut propovăduitori ai multelor tale minuni, prin care ai întraripat sufletele credincioșilor. Pentru aceasta,

mulțimile aleargă la cinstitul
tău locaș și dobândesc har din
belșug prin sfintele tale moaște,
cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 6

Strălucind ca o făclie, te-ai
arătat ca un glăsuitoare ceresc, pe
Muntele Neprihăniților. Neștiut
fiind de către pământenii, te-ai
făcut cunoscut acum Bisericii
lui Hristos, prin descoperire mi-
nunată, făcându-i pe toți să
cânte ție:

Bucură-te, stâlp al ostnelilor
pustnicești;

Bucură-te, viță a legilor
dumnezeiești;

Bucură-te, luceafăr nou arătat
al Mântuitorului;

Bucură-te, pavăză nou arătată
a Bisericii Domnului;

Bucură-te, pildă sfântă a virtu-
ților câștigate întru cuvioșie;

Bucură-te, stâncă tare a păti-
mirilor încununată cu mucenicie;

Bucură-te, cel ce, după lege,
tiranilor te-ai împotrivit;

Bucură-te, cel ce te-ai mutat
către Domnul în chip preamărit;

Bucură-te, al strălucirii lui
Hristos veșnic văzător;

Bucură-te, al bunătății Lui
pururea lăudător;

Bucură-te, cel ce arăți vitejia
sufletului;

Bucură-te, cel ce nimicești
tăria vrăjmașului;

Bucură-te, Sfinte Efrem,
Părinte fericite!

Condacul 7

În sâmurile pământului ai
rămas ascuns vreme de mulți

ani, purtătorule de Dumnezeu, iar de curând te-ai arătat, prin bunăvoința Domnului, ca o comoară sfântă, Părinte Efrem, îmbogățindu-i cu harul tău pe cei ce strigă lui Hristos: Aliluia!

Icosul 7

Te-ai arătat ca un nou soare Bisericii lui Hristos, luminându-o cu dumnezeieștile raze ale minunilor, iar pe cei care cer fierbinte mijlocirea ta îi izbăvești din noaptea întunecatelor patimi. Pentru aceea, și noi, Cuvioase, strigăm pururea:

Bucură-te, pildă de curată rugăciune;

Bucură-te, dezlegător al lipsei de înțelepciune;

Bucură-te, tămăduire a bolnavilor, dăruită de Dumnezeu;

Bucură-te, izbăvire a celor ce pătimesc din greu;

Bucură-te, purtător de Duh Sfânt, următor al Sfinților;

Bucură-te, pătimitor înțelept al Împăratului tuturor;

Bucură-te, cel ce ai unit nevoița cu lupta mucenicească;

Bucură-te, cel ce strălucești în slava cerească;

Bucură-te, cel ce întunericul patimilor îl risipești;

Bucură-te, cel ce bunătățile răsplătirii le vădești;

Bucură-te, cel ce ai smerit păgâneasca mândrie;

Bucură-te, cel ce ai pătimit cu vitejie;

Bucură-te, Sfinte Efrem,
Părinte fericite!

Condacul 8

Harul pe care-l dăruiești, fericite Efrem, tuturor celor ce te cheamă în ajutor, se revarsă asupra lor în chip preaminunat. Pentru aceasta, vestea minunilor tale s-a răspândit în toată Atica, iar noi, care alergăm cu grăbire la sfintele tale moaște, Îi strigăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 8

Cu totul fiind luminat de strălucirile dumnezeiești, nu te îndepărtezi de sfânta ta mănăstire, arătându-te în felurite chipuri, în Duh, celor cu inima curată și dăruind har neîmpuținat celor ce cu dragoste cântă ție:

Bucură-te, laudă a călugăriei;
Bucură-te, stâlp al Ortodoxiei;

Bucură-te, comoară a luminii
de nespus;

Bucură-te, sălaș al înțelep-
ciunii celei de sus;

Bucură-te, mireasmă cerească
a harului credinței;

Bucură-te, mir de mult preț al
ostenelilor nevoinței;

Bucură-te, jertfă sfințită prin
pătimire din mâna păgânilor;

Bucură-te, înfrângere deplină
a îndrăznelii barbarilor;

Bucură-te, viață aleasă de
Cuvios;

Bucură-te, purtare fără pri-
hană întru Hristos;

Bucură-te, stea pe Muntele
celor neprihăniți;

Bucură-te, pildă de curăție
celor necăsătoriți;

Bucură-te, Sfinte Efrem,
Părinte fericite!

Condacul 9

Tu dezlegi legăturile celor paralitici, îi tămăduiești pe cei îndrăciți și faci să înceteze mulțimea bolilor fără de leac. Pentru aceasta, credincioși din toată lumea se sârguiesc spre mănăstirea ta, Părinte, laudându-te pe tine și cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 9

Când tânăra cea evlavioasă te-a văzut strălucind în slava cerească și a auzit dumnezeieștile tale cuvinte, a mărturisit tuturor grija pe care o porți mănăstirii tale, înțelepte, și tuturor celor ce strigă ție acestea:

Bucură-te, lauda nouă a Cuvioșilor;

Bucură-te, purtător al strălucirii Mucenicilor;

Bucură-te, cel ce mănăstirea ta pururea o păzești;

Bucură-te, cel ce cu Sfinții Îngeri dimpreună locuiești.

Bucură-te, cel ce pe cei grav bolnavi i-ai vindecat;

Bucură-te, cel ce pe paralytic l-ai ridicat în chip minunat;

Bucură-te, cel ce durerea de cap ai potolit-o;

Bucură-te, cel ce boala diabetului ai conținut-o;

Bucură-te, vas al dumnezeieștilor comori;

Bucură-te, diademă de cinste pentru cei nevoitori;

Bucură-te, frumusețe a ostenitorilor;

Bucură-te, icoană și strălucire
a călugărilor;

Bucură-te, Sfinte Efrem,
Părinte fericite!

Condacul 10

Cuvioasele monahii te-au
văzut în dumnezeiască vedenie
ori în vis, venind în locașul tău,
Sfinte, și umplându-se ele de o
mare bucurie, te-au ales drept
ocrotitor, pentru care strigă
către Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10

Adunând în sufletul tău mirul
ceresc, dăruiești mângâiere ini-
milor celor credincioși, iar din
racla cu sfintele tale moaște răs-
pândești minunată mireasmă

tuturor celor ce îți cântă cu
evlavie:

Bucură-te, vas al harismelor
cerești;

Bucură-te, ocrotitor al turmei
tale duhovnicești;

Bucură-te, grădină înmires-
mată a curatei viețuiri;

Bucură-te, chiparos înalt al
sfintei nepătimiri;

Bucură-te, cel ce pe vrăjmașul
nevăzut l-ai biruit;

Bucură-te, cel ce, prin chinu-
rile tale, pe Hristos L-ai slăvit;

Bucură-te, cel ce mulți ani sub
țărână neștiut ai stat;

Bucură-te, cel ce, prin minune
dumnezeiască, din pământ te-ai
arătat;

Bucură-te, cel ce curățești
întinăciunea pricinuită de
păcate;

Bucură-te, cel ce alungi bolile
și duhurile necurate;

Bucură-te, cel ce pururea ne
dăruiești tămăduire;

Bucură-te, cel ce ne ocrotești
fără conținere;

Bucură-te, Sfinte Efrem,
Părinte fericite!

Condacul 11

Mulțimile credincioșilor de
pretutindeni L-au lăudat pe
Mântuitorul când au fost aflate
sfintele tale moaște, că acestea,
nesticite de curgerea atâtor ani,
s-au tăinuit în pământ. Pe aces-
tea cinstindu-le, Sfinte Efrem,
strigăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 11

Prin mijlocirea ta către
Mântuitorului Hristos, păzește

mănăstirea ta de toată nevoia,
dăruindu-i binefacerile binecu-
vântării tale, Părinte Efrem, că,
iată, aleargă la harul tău, puru-
rea strigând:

Bucură-te, zidul nostru
nesurpat;

Bucură-te, al credincioșilor
turn nestrămutat;

Bucură-te, ocrotitor de nădejde
al sfintelor mănăstiri;

Bucură-te, păzitor al fiilor tăi
de orice asupriri;

Bucură-te, sprijin nebiruit al
monahiilor evlavioase;

Bucură-te, tainică slavă a
pustnicilor cuvioase;

Bucură-te, cel ce împlinești
cererile credincioșilor;

Bucură-te, cel ce primești ru-
gămințile creștinilor;

Bucură-te, cel ce ne aperi de
orice strâmbătate;

Bucură-te, cel ce alungi de la
noi orice răutate;

Bucură-te, cel ce lui Hristos te
rogi pentru toți;

Bucură-te, cel ce mijlocești
pentru cei vii și pentru cei
morți;

Bucură-te, Sfinte Efrem,
Părinte fericite!

Condacul 12

Din destul reverși daruri și
belșug de bucurie dumneze-
iască, Părinte, iar racla cu sfin-
tele tale moaște veselește sufle-
tele noastre și ne sfințește
trupurile, nouă, celor ce îndrăz-
nim să grăim Preasfintei Treimi:
Aliluia!

Icosul 12

Lăudându-ți în cântări nevoițele, Părinte, slăvim darul de care te-ai învrednicit și, apropiindu-ne de sfintele tale moaște, îți cerem să ne dai ocrotirea ta până la sfârșitul vieții noastre pământești, ca pururea să-ți aducem această cântare:

Bucură-te, cel de o cinstire cu toți Cuvioșii;

Bucură-te, cel ce te numeri dimpreună cu Mucenicii;

Bucură-te, părtăș al cununilor netrecătoare;

Bucură-te, cel plin de lumina Întreitului Soare;

Bucură-te, laudă de mult preț pentru sfânta ta mănăstire;

Bucură-te, întărire nou arătată a Bisericii, vrednică de cinstire;

Bucură-te, cel ce mulțimi de credincioși ai umplut de veselie;

Bucură-te, cel ce înalți sufletele, întărindu-le în curăție;

Bucură-te, cel ce ne dezrobești de grijile pierzătoare;

Bucură-te, cel ce ne scoți din patimile cele stricătoare;

Bucură-te, cel ce către Hristos ești mijlocitor fierbinte;

Bucură-te, cel ce ne izbăvești din necazuri cumplite;

Bucură-te, Sfinte Efrem,
Părinte fericite!

Condacul 13

O, de trei ori fericite Părinte, Cuvioase Mucenice Efrem, împreună-locuitorule cu Sfinții cei de demult, roagă-te lui Hristos, dimpreună cu ei, ca să ne izbă-

vească din toate necazurile, făcându-ne părtași vieții celei veșnice, pe noi, cei ce-I strigăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori, după care se citește iarăși Icosul 1. Apoi se cântă Condacul 1, în timpul căruia preotul cădește.

După citirea Acatistului, rostim rugăciunea:

Cuvine-se, cu adevărat, să te fericism pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe

tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Dacă este preot, acesta rostește ectenia întreită, după care face otpustul mic.

În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

**PARACLISUL SFÂNTULUI
MARE MUCENIC
EFREM CEL NOU
(5 mai)**

Preotul face începutul obișnuit:
Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... **Strana:** Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... **Preotul:** Că a Ta este Împărăția... (p. 8-11). **Strana:** Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori). **Psalmul 142:** Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 14-17).

Și îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat

Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 4-lea, podobie:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Bine ai plăcut lui Dumnezeu, purtătorule de chinuri, și prin nevoință ți-ai albit haina și te-ai îmbrăcat în harul Duhului Sfânt, Parinte. Cu ardoare ai pătruns în lupta cea mucenicască și ca un porumbel curat te-ai odihnit în locașurile Sfinților care cântă acolo întreit sfânta cântare. De aceea, Efrem, făcătorule de minuni, nu înceta a te ruga către Domnul (de două ori).

Slavă..., Și acum..., asemenea:

Nu vom tăcea niciodată, Născătoare de Dumnezeu, a spune

puterile tale noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea primejdii? Cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (pag. 19-21).

Canonul, glasul al 8-lea:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

De multe necazuri fiind cuprins, de neputințe amare și cumplite, cu credință mă

apropii de racla ta. Tămăduiește-mă, Sfinte, cu mijlocirea ta.

Datu-s-a ție har de la Dumnezeu a tămădui bolile și felurite neputințe. Și pe mine mă scoală, cel ce zac în boală grea, ca să te slăvesc pe tine, Sfinte Efrem, izbăvitorul meu.

Slavă...

În adâncul păcatului fiind căzut, de vrăjmașii văzuți și nevăzuți mă izbăvește pe mine, cel ce mă rog ție și cu lacrimi te chem.

Și acum...

Stăpână Fecioară, Maica lui Dumnezeu, nu înceta a te ruga pentru mine, păcătosul, ca o slăvită Maică a Celui Preaînalt,

ca să mă miluiască și să mă mântuiască din îndelungatele mele boli, preanevinovată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Strâmtorat fiind cu totul, cu durere strig ție: Grăbește, Cuvioase, spre cei ce strigă ție și tinde mâna ta cea sfântă, scoală-mă din pat și tămăduire dăruiește-mi, Sfinte, mie, robului tău.

De greutatea păcatelor sunt acum împovărat și în marea necazurilor cu totul mă topesc. Grăbește cu rugăciunea ta cea fierbinte și pe vrăjmașul acum îl zdrobește și cu totul îl nimește, Cuvioase, și pace dăruiește inimii mele, Părintele nostru, Sfințite Efrem.

Slavă...

Izvor de tămăduiri nesecat ești, Sfinte Efrem, cel asemenea îngerilor, care împreună cu îngerii slujești. De aceea, laudăm nevoițele tale și dumnezeiasca mucenicie pe care pentru Mirele Hristos ai răbdat-o. Pe Acesta neîncetat roagă-L, Cuvioase, să miluiască sufletele noastre.

Și acum...

În grele boli căzut-am acum, Preasfântă Fecioară. Tu îmi ajută, nădejdea mea în tine mi-am pus-o, eu, smeritul, nu mă trece cu vederea, bună Stăpână. Mântuiește-mă, Curată, prin Fiul tău, ca să mă izbăvesc de osândă.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, de Dumnezeu cugetătorule Efrem, Cuvioase Mucenice, pe cei ce vin la dumnezeiasca ta ocrotire, de toată vătămarea, de boli și de necazuri.

Caută cu milostivire, prealăudată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia întreită scurtă. În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de 12 ori). Și îndată se dealna, glasul al 2-lea:

Izvor de tămăduiri nesecat ești, Sfinte Efrem, cel asemenea îngerilor și care împreună cu ei slujești. De aceea, laudăm

nevoințele tale și dumnezeiasca mucenicie pe care pentru Mirele Hristos ai răbdat-o. Pe Acesta neîncetat roagă-L, Cuvioase, să miluiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., **asemenea:**

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu osârdie strigăm ție, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, vino degrabă și ne izbăvește din primejdii, ceea ce ești una grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne...

Fii călăuzitor sufletului meu celui rătăcit, vrednicule de cântare. Potolește tulburarea și pace inimii mele dăruiește.

Slavă...

Rogu-te, Sfinte Efrem, sfințite,
fii ajutor sărmanului meu
suflet. Pe tine te chem în noapte
și în zi. Vino degrabă, Sfinte
Efrem, și izbăvește pe robul tău
din nevoia de acum.

Și acum...

Născătoare de Dumnezeu
Fecioară, nu ne trece cu vederea
pe noi cei primejduiți cumplit,
izbăvește-ne de tot păcatul și de
toată boala cea amară.

Cântarea a 5-a

Imos: Luminează-ne pe noi...

Miluieste-ne, Sfinte al lui
Dumnezeu, Efrem, sfințite
făcătorule de minuni, și ne

călăuzește la limanul voii Celui Preaînalt, ca să cântăm: Aliluia.

Întărește-ne pe noi pe Piatra credinței pentru care ai luptat, Fericite, și cu sângele tău cel sfânt ai întărit Biserica lui Hristos și inimile noastre cele clătinate, Sfinte Efrem.

Slavă...

Nu trece cu vederea rugăciunile noastre, Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, sfințite slujitor, preot și prieten adevărat al lui Hristos. Ție îți cerem și pe tine te rugăm: Nu înceta a te ruga pentru sufletele noastre.

Și acum...

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, bucuria

tuturor, nădejdea cea neînfruntată. Bucură-te, Marie, cea fără de prihană, ajutorul celor ce te cheamă. Bucură-te, mângâierea cea dumnezeiască a sufletelor noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi revărsa...

Primește rugăciunea mea cea săracă și lacrimile mele nu le trece cu vederea, Sfinte, că neputința sufletului și a trupului până la iad au pogorât viața mea. Ci, ca un doctor împreună-pătimitor și milostiv, dăruiește tămăduire celui ce se roagă ție.

Slavă...

Îndrăzneală mare având către Stăpânul, Sfințite, cere pace

lumii și tămăduire dăruiește
robilor tăi. Ridică-mă din pat,
Sfinte, ca, după datorie, să te
laud, izbăvitorul meu.

Și acum...

Izbăvește din bolile de tot
felul pe robii tăi, Sfinte Efrem
sfințite, că ai multă îndrăzneală.
De aceea, nu ne trece cu ve-
derea pe noi cei din primejdii,
Părinte.

Apoi aceste Stihiri:

Izbăvește, de Dumnezeu
cugetătorule Efrem, Cuvioase
Mucenice, pe cei ce vin la
dumnezeiasca ta ocrotire, de
toată vătămarea, de boli și de
necazuri.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul rostește ectenia mică: Iară și iară... și ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluiește (de trei ori), Slavă..., Și acum... Apoi zicem:

Condacul, glasul al 2-lea:

Apărător fierbinte al celor ce te cheamă ești, Efrem, podoaba Cuvioșilor. Nu trece cu vederea rugăciunile robilor tăi, ci, ca un împreună-pătimitor al celor ce zăcem în boli cumplite, vino degrabă în ajutorul nostru, ca să strigăm cu dragoste: Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Așteptând am așteptat pe
Domnul și a căutat spre mine
(Ps. 39: 1).

Stih: Și a pus pe piatră picioarele
mele și a îndreptat pașii mei
(Ps. 39: 3).

Evangelhia (*Matei 10: 1, 5-8*)

În vremea aceea, chemând
la Sine pe cei doisprezece
ucenici ai Săi, Iisus le-a dat
putere asupra duhurilor celor
necurate, ca să le scoată și
să tămăduiască orice boală
și orice neputință. Pe aceștia
doisprezece i-a trimis Iisus,
poruncindu-le și zicând: În
calea păgânilor să nu mergeți
și în vreo cetate de samarineni

să nu intrați; ci mai degrabă mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți zicând: S-a apropiat Împărăția cerurilor. Tămăduiți pe cei neputincioși, curățiți pe cei leproși, înviați pe cei morți, pe diavoli scoateți-i; în dar ați luat, în dar să dați.

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., **același glas:**

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule...

Stihurile, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea...*

Nu mă părăsi pe mine cel amăgit de înșelăciunea șarpelui celui viclean care oarecând pe strămoși i-a alungat. Necazurile m-au înconjurat și bolile grele, și nu am afară de tine altă scăpare și ajutor și mângâiere, eu, ticălosul. Către tine scap, doctorul cel mare al sufletului meu, Efrem, lauda Cuvioșilor, nu mă părăsi.

Nimeni alergând către tine nu iese rușinat, fără a lua tămăduire. De aceea, cu fierbinte credință eu, robul tău, strig ție: Miluiește-mă.

Mă pocăiesc și strig din adâncul inimii mele: Păcătuit-am, Sfinte al meu, Efrem, miluiește-mă pe mine nevrednicul tău rugător și dăruiește-mi vindecare sufletului și trupului.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... **Strana:** Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi **preotul rostește ecfonisul:** Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni... **Strana:** Amin. **În lipsa preotului, se zice** Doamne, miluiește (de 12 ori) și se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers

din Iudeea...

Tu, cel ce stai cu îndrăzneală multă înaintea tronului Sfintei

Treimi, fă pomenire pentru
pacea lumii și mântuirea
noastră, a păcătoșilor. Întărește
credința noastră ortodoxă, ca să
cântăm neîncetat: Dumnezeuul
nostru slavă Ție!

Din pricina feluritelor păcate,
am ajuns în cădere de jale și
preacumplită, și nu putem a
privi la tine, Sfinte al lui
Dumnezeu, Efrem fericite. Ci,
ne ridică din boală, ca să
strigăm: Dumnezeuul nostru,
slavă Ție!

Slavă...

Noi, nevrednicii tăi robi,
Sfinte Efrem, ne rugăm ție: Nu
lepăda rugăciunile cele din

noapte și din zi ale celor ce strigă către tine. Ci, auzi-ne pe noi cei ce cu frică, cu dragoste și cu umilință strigăm: Întărește credința noastră ortodoxă, pentru care te-ai nevoit până la sânge, Sfinte.

Și acum...

Cea plină de har, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, bucuria îngerilor, desfătarea tuturor Sfinților, scăparea și nădejdea noastră a păcătoșilor, pe tine te rugăm, Preasfântă și preaneprihănită, împreună cu Sfințitul Mucenic Efrem, Cuviosul Părintele nostru, rugați-vă pentru pacea lumii și întărirea Bisericii.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Pe corifeul credinței cu laude și cântări îl mărim noi credincioșii, că a zădărnicit sfaturile celor fărădelege. De aceea cântăm: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Pe cel ce sălășluiește în locașurile cerești împreună cu îngerii, în cântări și laude îl mărim, pe Efrem, viteazul ostaș și nevoitor al lui Hristos, cel ce se roagă neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Adunați-vă, ceata tuturor Mucenicilor și a Cuvioșilor, împreună cu Sfințitul Mucenic Efrem cel de Dumnezeu înțeleptit, și ca unii ce stați înaintea Sfintei Treimi, neîn-cetat rugați-vă pentru pacea lumii și întărirea Bisericii.

Și acum...

Pe Împărăteasa cerurilor o laudă cetele îngerilor neîn-cetat și mulțimile Cuvioșilor o slăvesc. Cu aceștia împreună și cu Sfințitul Mucenic Efrem, roagă-te, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, pentru întărirea credinței ortodoxe, și mântuiește sufletele noastre.

Cântarea a 9-a

*Irmos: Cu adevărat Născătoare
de Dumnezeu...*

Înțelepțitule de Dumnezeu și de Dumnezeu purtătorule, pe tine te laudăm, noi cei izbăviți prin tine din tot felul de boli. Pentru aceasta cu dragoste, Efrem, te ferim.

Lăudăm, binecuvântăm, pe Domnul slavei Care a slăvit, Părinte Efrem, pomenirea ta, că tu ești slava Mucenicilor și podoaba monahilor.

Slavă...

Genunchii plecând, Părinte Efrem, cu lacrimi strig ție, eu, robul tău: Ajută-mă. Primește mica mea cântare de laudă și izbăvește-mă, Sfinte.

Și acum...

Pe tine ceea ce ai născut pe Stăpânul și Domnul slavei, te laudăm preacurată Stăpână, ceea ce ești Maica și lauda ortodocșilor.

Apoi cântăm:

Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Megaliniile:

Bucură-te, apărătorul cel dumnezeiesc al mănăstirii tale și temelia cea strălucitoare a cinului monahicesc. Bucură-te, vas cu dumnezeiesc mir al moaștelor, prin care luăm tămăduiri, Sfinte Efrem.

Bucură-te, doctorul celor bolnavi; bucură-te, râu ce pururea minuni izvorăști; bucură-te, lauda cea mare a sufletului meu. Efrem, purtătorule de minuni, ocrotește turma ta.

Efrem, veselia îngerilor, bucuria și podoaba tuturor Sfinților, rugămu-ne ție, apără mănăstirea ta în care cu

dragoste te-ai nevoit și cinstita mucenie ai săvârșit.

Fiind înălțat în pom, ca și pe o cruce, ai urmat Dumnezeuului tău, Stăpânului și Izbăvitorului, pentru Care ai răbdat, fericite, arderea pântecelui tău, zdrobind pântecelul vrăjmașului celui începător al răutății.

Pe tine, Sfințite Mucenice al lui Hristos, lauda Cuvioșilor și podoaba Mucenicilor, te rugăm, Efrem, făcătorule de minuni, miluiește-ne pe noi degrabă cu rugăciunile tale.

Noi cei aflați în primejdii și ispite, cu toată evlavia și cu dorire sărutăm icoana ta cea

dumnezeiască pe care ai izbăvit-o, fericite, de prăpădul focului mistuitor, arătând o altă minune între minunile tale, Efrem.

Toate oștirile îngerilor, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, rugați-vă ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Troparul, glasul 1, podobie:

Locuitor pustiului...

În Muntele Neprihăniților ca o făclie ai strălucit și mucenicește către Dumnezeu

te-ai mutat, purtătorule de Dumnezeu, suferind năvălirile barbarilor, Cuvioase Mucenice al lui Hristos, Efrem; pentru aceasta izvorăști pururea har celor ce cu evlavie strigă ție: Slavă Celui ce ți-a dat ție putere! Slavă Celui ce minunat te-a arătat! Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri!

Preotul rostește Ectenia întreită,
apoi cântăm:

Stihirile, glasul al 2-lea, podobie:
Când de pe lemn...

Bucură-te, doctorul celor bolnavi; bucură-te, toiag și zid al celor ce în amare nevoi, în neputințe, în necazuri și

în mahniri la tine scapă, Părinte, cu suflet îndurerat. Nu mă părăsi până în sfârșit, că tu ești apărătorul meu, Cuvioase Efrem, rogu-mă ție.

Izbăvește pe robii tăi, cei ce nădăjduiesc în tine, Cuvioase Efrem, bucuria și acoperământul nostru; nu trece cu vederea, rugămu-ne ție, pe cei ce cu credință și cu dragoste scapă la milostivirea ta. Scapă de necazurile cele potrivnice pe toți cei ce aleargă la racla ta și se închină moaștelor tale.

Glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Glasul al 2-lea:

Toată nădejdea mea spre tine
o pun, Maica lui Dumnezeu,
păzește-mă sub acoperământul
tău.

Apoi preotul face otpustul mic. În
lipsa preotului, încheiem, zicând:

Pentru rugăciunile Sfinților
Părinților noștri, Doamne,
Iisuse Hristoase, Dumnezeuul
nostru, miluiește-ne pe noi.
Amin.

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
Intrarea Miron Cristea nr. 6; 040162, București
Telefon: 3352129; 3352128; Fax: 3351900
e-mail: magazin@editurapatriarhiei.ro;
tipografia@patriarhia.ro
www.editurapatriarhiei.ro